

Cemaleddin Hoca'nın Barbaros Camii'nde yapmış olduğu tarihi konuşmasının özetini sizlere takdim ediyoruz.

**13.08.1983 günü Barbaros Camii'nde yaptığım konuşmanın bir özeti:**

**Muhterem Kardeşlerim!**

Sizler İslam davasını hâkim kılmak için yola çıkmış, para vermiş, mesai sarf etmiş insanlarsınız. Başınızdaki idareciler de acaba sizler gibi düşünüyor ve o yolda tam bir cesaretle aynı hizmeti veriyorlar mı? Gitmek istediğiniz hedefe sizleri adım adım da olsa yaklaşıyorlar mı? İşte, bugün bunun hesabını soracak ve kararınızı ona göre vereceksiniz. Başınızdaki idarecileriniz arasında bulunan kişilerden biri olan ben Cemaleddin, sizlere bu hususta biraz malumat vermek ve bu suretle vereceğiniz kararda sizlere yardımcı olmak istiyorum.

(...) Haberiniz olsun ki, hizmetler yürümüyor ve teşkilat yerinde sayıyor. Hatta Şeriat'ın çizgisinden bazen sapmalar bile oluyor. İşte bunlardan bir kısmını önünüze getirdik!

Bakınız kardeşlerim! Avrupa'da çok büyük imkânlar varken:

1- Bunlar; yani iki doktor, Hasan Damar ve Sabri Surat 8-10 senedir işbaşında oldukları halde hâlâ bir akademi açmamışlardır.

2- Gençlerimizin, bedenî kabiliyyetlerini meşrû bir şekilde geliştirmek için bir salon temin etmemişlerdir.

3- 500 Türk müslüman Yahova şahitliğine girerken, 17 Türk çocuğu papaz mektebinde okurken, 650 müslüman çocuğu küfrün potasında erirken, bu beyler on sene geçtiği halde ne gibi bir tedbir almışlar ve bu hususta ciddî görülebilecek hangi adımı atmışlardır?

4- İşçi kardeşlerimiz ibadetlerini yapmada ve Cuma namazlarına gitmede ciddi zorluklarla karşı karşıya kalmışlar iken, aradan on sene geçtiği halde, hangi avukata başvurmuşlar, hangi makamlara müracat etmişlerdir?

5- İşçi haklarını korumak için, pasaport meselelerini halletmek için bir hukuk müşavirliği açılmış mıdır?

6- Neşriyat sahasında herhangi bir kitap neşriyatı yapılmış mıdır?

7- Tebliğ sahasında yabancılara dönük bir tercüme bürosu açıp, ne bir kitap yayınlanmış, ne de bir konferans verilmiştir. Dış münasebetlerde cemiyet ve cemaatlerle, millet ve devletlerle alakalı ciddi bir hizmet verilmiş midir?

8- Dünya basınına takip etmek üzere bir istihbarat bürosu açılmış mıdır?

**Üstelik:**

1- Birliği sağlayamamışlar, bölünmelere sebebiyet vermişlerdir.

2- Kimine münafık, kimine hain, kimine ajan, kimine içi pis diye diye cemaatı dağıtmışlardır. Mesela Köln-Fatih Camii'nin vaktiyle 750 üyesi varken bu sayı bugün yüz ellinin altına düşmüştür.

3- Hocalık mesleğini hor görmüşler; „Hocanın pili bitti, bu hoca haindir...“ gibi sözlerle bu teşkilatı adeta hoca yiyen teşkilat haline getirmişlerdir.

4- Fetvaya karşı çıkmışlar, „Her şey fetva ile halledilmez!“ demişler ve bu suretle „**Baş başa, baş da Şeriat'a bağlıdır!**“ sözünü istismar etmişler, Şeriat'a ve başa bağlı olmadıklarını, ancak kendi başlarına bağlı bulduklarını ortaya koymuşlardır.

5- Kendi saltanatlarını devam ettirmek için, oyunlar tertiplemişler, sahte raporlar tanzim etmişler, başkalarının ismini ve imzasını taklit ederek, hocaları MIT teşkilatına jurnal etmişler ve müslümanları birbirine düşürmüşlerdir.

### **İşte muhterem kardeşlerim!**

Durum ve tutumlarının bir kısmına işaret ettiğim bu şahıslardan İslam'a ve cemaata hayır gelir mi? Bunlara Allah yardım eder mi? Bunlarla ilgili kararınızı verin! Ya hepimizi silme yoluna gidin ve hepimizi yolcu edip yepyeni bir kadronun kurulmasına karar verin, ya da bizlere „Siz gidin, bu işleri siz karıştırdınız!“ deyin, veyahut da onlara hak ettikleri dersi verin, hadlerini bildirin ve kendilerine „Çekilin!“ deyin. Dedik ve her şeyi açık açık herkesin önüne serdik. Ve herkesin dinleyebilmesi için de kapıya ne bir polis koyduk ne de bir ambargo.

Söz sırası ve karar verme safhası gelince cemaat ittifak halinde kararını verdi ve onlara „Gidin, artık sizleri başımızda görmek istemiyoruz, size olan itaatımızı geri alıyoruz!“ dediler.

Ötesi mâlum!“

### **• Cemaatlerin önüne geçtikten sonra ne gibi kararlar aldınız?**

• İslamî hareket başlıca iki şeyden ibarettir: Bunlardan biri organize, müesseseleşme, daha açık bir ifade ile teşkilatlanma ve iş bölümüne gitme. İkincisi de yine İslamî ölçüler içerisinde teşkilatları ve teşkilat mensuplarını düzene koyma ve nizama bağlamadır. Biz hemen harekâtın meşruiyyetinin mucip sebeplerini tesbit etmek ve karar altına almak üzere, 20 Ağustos 1983 tarihinde yine Barbaros Camii'nde bir toplantı tertip ettik.

Bu toplantıda harekât ve esbab-ı mucibeleri gözden geçirildi, Şer-i Şerif'e uygun olduğu kanaatine varılarak imza altına alındı. Birincisi bu idi. İkincisi bir icra heyeti tesbit edilmek üzere seçim yapıldı. Reisliğe biz Cemaleddin Hoca, Reis yardımcılığına Ahmed Polat Hoca ile Hüseyin Kami Bey'ler getirildiler. Üç; Teşkilatlanmanın ve icraat yapmanın şer'î ölçüler içerisinde yürümesi için bir nizamnâme hazırlandı. Dört; Alınan ve alınacak olan kararların metinler halinde teşkilatlara gönderilmesi karar altına alındı. (Harekâtın esbab-ı mucibesi...)

### **• Harekâtın meşruiyyetinin sebeplerini kısaca maddeler halinde açıklar mısınız?**

• Şu konuşmanın ağırlık merkezini teşkil eden ve can alıcı noktasını meydana getiren mesele işte budur, bu sorunun cevabıdır. Önce şunu tesbit edelim; Bir emirde bulunması lazım gelen vasıflar nelerdir? Cevap: Halife'de bulunması lazım gelen şartlar, valilerde de lazımdır. İmam Maverdi'nin Ahkâm-üs Sultaniyye'sine bakılabilir.

1- Her yönüyle âdil olacak,

2- Bütün işlerinde ve hükümlerinde içtihad edebilecek derecede ilme sahip olacak. İbn-i Abidin'e göre; Veya içtihadı yakın olacak, yani hiç olmasa içtihadın ne demek olduğunu, müctehidlerin ayet ve hadis'lerden, asıl kaynaklardan hükümleri nasıl çıkardıklarını bilecek. Bir başka ifade ile Usul-i Fıkıh ilmine de vakıf olacak.

3- Sevk ve idaresini anlamaya yarayan fikir ve idareye sahip olacak.

4- Tehlikeler karşısında topluluğu korumaya imkân veren kuvvet ve cesarete sahip olacak.

Bunlar ve daha benzeri şartlar ehliyetinin yani ehil olmasının şartlarıdır. Sorunuzu şu şekilde sorarsanız mesele daha iyi anlaşılacaktır: Idare olunanlar idare edenlerden itaatlarını kaldırabilir mi? Tekrar ediyorum soruyu:Yönetilenler, yönetenlerden, yani yöneticilerden itaatlarını kaldırabilir mi? Bu harekât caiz midir? Yoksa isyan mı sayılır? Bu sorunun cevabı, bu çeşit harekâtların hükümleri gayeye göre değişir.

1- Milletin malına, canına veya namusuna tecavüz etmek gayesi ile yapılan karşı çıkmalar haramdır ve günahdır.

2- Makam ve mevkiye geçmek gayesi ile yapılan karşı çıkmalar da caiz değildir ve günahdır.

3- İdareciler, yani baştakiler haksızlık yaptıkları veya yapılması gereken hizmetleri yapmadıkları takdirde karşı çıkmalar haram değildir, hatta vaciptir. Bu hususta Merhum ve şehid İskilipli Atıf Efendi'nin „**Şeriat Medeniyeti**“ isimli kitabının „**Halife'ye karşı ayaklanma**“ başlığını taşıyan ve İbn-i Abidin'i esas alan yazısı okunmalıdır, mutlaka okumalısınız. Bu yazı „**Avrupa'da Hicret**“in 2. sayısında neşredilmiştir. Bir idareci üzerine düşeni yapmadığı ve haksızlık yaptığı takdirde uyarılır, ve uyarılır, tekrar uyarılır, kendine gelip düzelmediği takdirde alaşağı edilir. Bu aynı zamanda emr-i mâruf ve nehy-i münker yapmaktır.

„Mevakif“te de, yani Mevakif isimli kitapta ve şerhinde kaydedildiğine göre şartlar ve sebepler tahakkuk ettiği takdirde ümmet, imam ve halifeyi azleder, azletme yetkisine sahiptir. Mesela onun yüzünden müslümanların işleri karışıyor, dinî hizmetler gerisin geriye gidiyor ve içinden çıkılmaz hale geliyor. Said Havva „**İslam**“ isimli kitabının tercümesinin 321. sayfasında şöyle der: Fakihlerin ekseriyetine göre umumî kaide şudur.

Müslümanlar din işlerini yürütmesi, daha doğrusu, müslümanların din işlerini yürütmesi diğer işlerini düzene koyması için bir Halife'yi nasıl kendileri seçerse, fasıklık yaptığı ve işlerini düzenli bir şekilde yürütmediğinde de onu makamından düşürmeleri haklarıdır. Yine aynı kitabın 333. sayfasında şu şartları, şu satırları okuyoruz: Hülefa-i Raşidin devrinde vilayet sakinlerinin, yani bir vilayet halkının validen memnun olmalarına önem verilirdi. Öyle ki, şehir halkı validen memnun olmayınca, o vali azledilirdi. Hz. Ömer'in metodu bu idi. Velew ki, vali suçsuz olsun. Saad ibni Ebi Vakkas bunun bir örneğidir.

## DOKTOR ve EKİBİNE GELİNCE;

1- Bunlar birliği sağlayamamışlardır. Bölünmeler birbirini takip etmiştir.

2- „Münafık, hain, ajan, içi pis...“ diye diye cemaatı hor görmüşler onlara hakaret etmişlerdir ve dağılıp gitmelerine sebep olmuşlardır.

3- Hocalık makamını hor görmüşlerdir. „Pili bitti!“ diyerek bir çok hocaya çıkış vermişlerdir.

4- Fetvaya karşı çıkmışlardır.

5- Oyunlar tertip etmişlerdir. Sahte raporlar, sahte mektuplar tanzim ederek başkalarının başlığını ve imzalarını taklit etmişlerdir.

6- Bütün bunların yanında da ciddi bir hizmet vermemişler, kuru bir heyecan vermekle yetinmişlerdir. Sekiz, on sene bu mübarek cemaatı uyutmuşlardır.

Durum ve tutumlarından bir kısmına işaret ettiğimiz bu şahıslardan İslam'a ve müslümanlara hayır gelmeyeceği artık ortaya çıkmıştı. Ayrıca Avrupa'da bir çok imkânlar vardır. Söz hürriyeti, yazı hürriyeti, toplanma hürriyeti vardır. Burada bunları azami derecede değerlendirmek gerekirdi, yoksa bu imkânlar ve nimetler elden gider. Bir nimetin şükürü yerine getirilmezse, o nimet zevale mahkûmdur. Bunun için ehil bir kadroya ve ciddi bir çalışmaya ihtiyaç vardı. Kadro değişikliğine ihtiyaç vardı. Emirlik makamları hizmet makamlarıdır. Saltanat sürme, boy gösterme makamları değildir. Hizmet varsa makam vardır, hizmet yoksa hele hele makamla, emirlikle bağdaştırılması mümkün olmayan söz, fiil ve hareketler olursa, vakit kaybetmeden gitmek lazımdır, gidilmediği takdirde alaşağı etmek lazımdır. Hizmete gölge olmasın, işler ve hizmetler yüzüstü kalsın, kendileri de daha fazla vebale girmesin diye.

Cemaleddin Hoca'nın Dr. Yusuf Zeynel Abidin'e yazmış olduğu tavsiye yazısını aynen yayınlıyoruz:

„Muhterem Kardeşim Dr. Yusuf Zeynelabidin! (Avrupa Genel Emiri)

Bâdesselâm, 1981-1982 yılında mâlumunuz olduğu gibi, başta Köln Merkez'i olmak üzere, teşkilatta Avrupa çapında bir fitne zuhur etmişti.

Bir tarafta siz, bir tarafta da Mustafa Mazlum Hoca ve arkadaşları ikiye bölünmüş, birbirinize cephe almış, birbirinizi en ağır hakaret, yalan ve iftiralarla ve dedikodularla suçlayagelmiş, taraflarınız ve onların tarafları da haklı veya haksız olarak bu fitneye katılmışlardı. O hale gelmişti ki, müslümanlar ne yapacaklarını şaşırılmış, hatta camilerin kapılarını birbirlerinin yüzüne kapatacak ve birbirlerine tabanca çekecek kadar iş ileri götürülmüştü. Biz ve Hüseyin Kâmi Bey birlikte geldik. Hadiseye el koyduk. Günlerce, hatta aylarca tarafları dinledik. Taraflar birbirlerini ağır bir şekilde suçluyorlardı. Neticede gördük ki, sizin idaredeki zaaf ve hırçınlığınız, onların da diğer hataları yanında bu durumunuzu hazmedememeleri ile başlayan bu huzursuzluk, nihayet kavga haline dönüşmüş ve cemaat ikiye bölünüp birbirine düşman hale gelmişti. Bizim, sağlam bir neticeye varabilmemiz için, karşı tarafı da dinlemeye başlamamıza siz rıza

göstermediniz ve onları ağır ifade ve sözlerle suçladınız. Buna rağmen, biz onları enine boyuna dinledik. Sizi de dinledik. İki tarafta hatalar, yanlışlıklar, kaba ve saba sözler tesbit edildi. Ancak, bunlar, şer'an ne sizin azlinizi gerektiriyordu ne de onların teşkilattan uzaklaştırılmasını. Bundan dolayı biz aranızı bulma ve barıştırma yoluna gitmeyi tercih ettik. Ve bir ahitnâme hazırladık. Size imza ettirdik. Fakat Mustafa Mazlum, „Bunlarda hayır yoktur, bunlar çalışmazlar, bunlar bu hizmetin adamı değillerdir, bunlara güvenilmez!“ diyerek ahitnâmeyi imzaladı ve çekip gitti. Ali Hoca'ya gelince: Türkiye'den izin dönüşü Genel Merkez'e gelmedi. Mustafa Mazlum'un cemaatına katıldı. Siz ısrar ederek Genel Merkez'e onu çağırdınız ve yine Genel Merkez'de çalışması için, kendisine hitaben „Hocam! Elini ayağın öpeyim, özür dilerim, hem cemaatın huzurunda ben sizden özür dileyeyim. Gitme!“ gibi sözler söylediniz ise de o, yine ayrıldı gitti. Ötesi mâlum...

Siz ve Hasan Damar bu hadise ve bu fitnenin içinde idiniz. Bizler de hadisenin şahidi olduk. O zamanlar, karşı taraf ve taraftarları bizlere şöyle diyorlardı: „Bunlarla kimse çalışamaz, zaman gelecek bu sözümüzü siz de tasdik edeceksiniz. Ama bil ki, iş işten geçmiş olacaktır!..“ derlerdi. Kendilerine verdiğimiz cevaplar şu oluyordu: „Bizim hâkemliğimiz devam etmektedir. Dediğiniz gibi çıkarlarsa o zaman ona göre kararımızı verir, raporumuzu hazırlar ve ilgili makama arzederiz. Şimdilik böyle bir karar vermemiz mümkün değildir. Elimizde yeteri kadar döküman mevcut değildir. Sizler sakın ayrılıp bir tarafa gitmeyin ve teşkilattan ayrılmayın. Teşkilat içinde kalarak şikâyetinizi yapın ve mücadelenizi devam ettirin. Buna yerden göğe kadar hakkınız vardır. Fakat ayrılıp gitmeye ne hakkınız var, ne de buna şer'an cevaz vardır. Sürüden ayrılanı kurt yer demiş atalarımız!..“ dedik ise de onlar çekip gittiler.

Nihayet olan oldu. Fakat teşkilatımız hayli yara aldı ve hâlâ da almaktadır. Ve bunun sıkıntıları yer yer sürüp gitmektedir.

Fakat, işin garip tarafı; fitne büyük çapta söndürülür söndürülmez, sizin tutumunuzda ve davranışlarınızda değişimler kendini göstermeye başladı.

Önce Hüseyin Kâmi Bey'e karşı hırçınlaşmaya başladınız; sudan bahaneler gündeme getirip onu Merkez'den uzaklaştırmaya çalıştınız, akla ve mantığa sığmayan talep ve tekliflerde bulundunuz. „**Kar-Bir**“ şirketininin kurulmasına ilk imzayı atanlardan biri siz iken nedense o gün bu gün onun aleyhinde konuştunuz, onu bahane ederek Hüseyin Kâmi'ye çıkışlar yaptınız. Sonra Abdullah Yüksel'i, daha sonra da Kamacı'yı devre dışı bırakmaya çalıştınız. İdaredeki zaaf ve usulsuzluğunuzdan dolayı masanın başında adeta bir anarşi meydana geldi. O hale geldiniz ki, ne söylenenleri dinliyor, ne de söylemesini biliyorsunuz. „Öfke gelirse mantık gider!“ kaidesinin tehlikeli gördüğü duruma düştünüz.

Zaman zaman dolaylı veya dolaysız sizleri uyardık; Sözlü uyardık, yazılı uyardık. Emir in vasıflarını kitaplardan çıkararak önünüze getirdik. Bildiğinizden şaşmadınız ve maalesef, bunları siz hep şüphe ile karşıladınız üstelik öyle bir noktaya geldiniz ki, artık sözlerimiz tereddütlerle, fetvalar itirazlarla karşılanmaya

başlandı.

Ve nihayet, 26.04.1983 günü yapılan celsede hazırlanan çalışma programları okunacaktı. Biz de Fetva, Tebliğ ve İrşad başkanlıklarınının çalışma raporlarını hazırlarken, masabaşındaki şu gürültülere belki bir son veririz diye raporun başına kısa bir mukaddime yazdım ve orada fetvanın öneminden, uyulması lazım geldiğinden, amir-memur, emir-maiyyet münasebetlerinden, Peygamberler dahil kimsenin „La-yüs’el“ olamayacağından, bir ihtilafın zuhurunda Kitap ve Sünnet’e başvurulacağından bahsetmiştik.

Nedense hemen siz bunlardan alerji duydunuz ve alındınız ve hayli çıkış yaptınız, hayli tartışmaya sebebiyet verdiniz ve nihayet bizi, „Şayet bunda İslam’a aykırı bir taraf varsa sizlerden yazılı cevap isterim!“ demeye mecbur ettiniz. Halbuki o mukaddime hepimizi hatta bütün bir teşkilatı alakadar ediyordu.

Meseleyi o kadar ileri götürdünüz ki, su-i zanna vardınız. H. Kâmi Bey’e çıkış yaparken, „Bunları sen yazdırdın. Bunlar senin sözlerin. Sen Hoca’yı bozdun!“ gibi sözler sarf ettiniz. Hatta o kadar kızdınız ki, Hüseyin Kâmi Bey’in, „Biz burada var isek, bizi Hoca gönderdiği için varız!“ demesine karşı, „Ne seni dinliyorum, ne de Hoca’yı dinliyorum!“ dediniz ve „Sizi kulağınızdan tutar, dışarı atarım!“ dediniz ve yine o kadar ileri gittiniz ki, dengeyi bozarak alınacak binanın muamelesini takip eden Akgün (Erbakan) Bey’e, hiç de münasebeti yokken, Dr. Üveyce’yi de ayrıca Ahmet Hoca’nın Münih’e gönderilmemesi ve bir fitneye sebebiyet verilmemesi için iyi niyetle hepimize mektup yazan Köln teşkilatına „Bunlar bu mektubu yazmakla edepsizlik etmişlerdir!“ diye „Hasbeten lillah“ çalışan bu kardeşlere hakaret ettiniz. Daha yazacak hayli usulsüzlükler var.

Fakat uzatmamak için onların bir kısmını maddeler halinde kaydedelim:

**1-** Hicrî 1403 yılına ait yapılmış bulunan bütçe, istişare heyetinde görüşülürken, getirilen her türlü ve lüzumlu çalışmaları hep itirazla karşıladınız ve bununla alakalı kayda değer bir icraat yapmadınız. Üstelik getirilen talep ve teklifleri sarpa sardırdınız.

**2-** İftiralara ve dedilodulara kulak vererek yanlış kanaatler ve kararlar ortaya koydunuz.

**3-** Size yaranmayan insanlar hakkında „O münafıktır, o haindir, onun içi pistir, onun içi neceştir!“ gibi bir emire yakışmayan sözler sarf etmekte, bir takım huzursuzluklara sebebiyet vermekte ve kötü örnek olmaktadır.

**4-** Devlete talip olan bir teşkilatı adeta kapıları kapatılmış; ne içerden dışarı ne de dışardan haber sızmayan bir kalenin içine hapsetmiş durumdasınız.

**5-** Davamızın tebliğini en iyi şekilde ifa eden Hicret’in neşrini durdurmak istediniz ve tekelinize alıp adeta sansür koymaktasınız.

**6-** Cihad hesabını allem edip kalem ederek gayesinden saptırdınız ve yüzde on nisbetinde yardımların hızının kesilmesine sebep oldunuz.

**7-** Kar-Bir şirketinin mütemadiyen aleyhinde ifadelerde bulundunuz.

**8-** Şahsınızla ilgili pasaport meselelerini halletmek için gösterdiğiniz ciddi çalışmanın bir kısmını teşkilatımızın beyni mesabesinde olan hocaların pasaport meselelerini halletmek için sarf etmediniz ve bu hususta ciddi bir gayret göstermiyorsunuz.

**9-** Koskoca teşkilatın hukuk işlerini yürütecek ve resmî dairelerdeki işlerini takip edecek bir avukat temin etme yoluna gitmediniz.

**10-** Gençliği ve eğitimini temin için ne gibi ciddi bir tedbir aldınız? Birçok Türk çocuğu papaz okullarında okurken, yüzbinlerin üstünde müslüman çocukları gayri müslimlerin ve kültürlerinin potasında erirken ne gibi ciddi bir tedbire tevessül ettiniz. Üstelik alınmak istenen tedbirleri sudan bahanelerle engellemeye çalışıyorsunuz.

Bir akademi meselesiyle yakından ilgilenmediğiniz gibi, Arapça tedrisata gelen çocukları, „Beni asarlar, beni hapsederler!“ diye polisten korkarak dağıttınız. Bir emir herhalde bu riskleri göze alacak veya usulüne uygun tedbir ne ise, her işini bırakıp onu alacak ve küfrün eline terk edilen bu mâsum yavrular için çareler arayacaktır.

**11 -** Kolaylık göstermek ve ümitvar olup ümitler vermek İslam'ın tavsiyesi iken, siz mütemadiyen zorluk çıkarıyor, işi sarpa sarıyorsunuz. Teşkilat hakkında karamsar olup, ümit verme ve teşvik etme yoluna gitmiyorsunuz

**12-** Masabaşındaki müzakerelerde defalarca uyarılarımıza rağmen, disiplini sağlayamıyor, konuşmaları yarıda kesiyor ve bağırip çağırıyorsunuz. Peşin fikirlerle gelip herkesten önce fikrinizi söylüyor, istişareyi baskı altına alıyorsunuz.

**13-** İhtilaf çıkan mevzuları, halledilmek üzere merciine havale etmek istemiyor, alınmış olan fetvaları kale almıyorsunuz.

**14-** Hannover Umumî Toplantısı'nda, şayet dış münasebetler hakkında sorular sorulursa kimse cevap vermiyecek; ancak Ahmed Polat Hoca, yanlış yorumlara sebebiyet vermemek için, birkaç kelime ile cevap verecekti. Fakat, masabaşında alınan bu karara siz uymadınız ve sorulan suale siz cevap verdiniz ve bazı yanlış yorumlara sebebiyet verdiniz.

**15-** Sivri, kırıcı ve kafalarda istifham uyandırıcı sözlerin sarfedilmesine, bilakis yetiştirici, teşvik edici, sevdirci ve ısındırıcı ve yapıcı mevzuların gündeme getirilmesine ve bu kabil konuşmaların yapılmasına dair yine masabaşında kararlar alınmış iken, bu kararın hilafına avdet ettiğiniz kişilere en sivri, hatta isim de vererek, kırıcı ve hakaretamiz konuşmalara müsaade ettiniz, hatta takdir ettiniz.

**Elhasıl:** Teşkilat çalışmalarıyla, gençlikle, eğitimle, dış münasebetlerle alakalı olarak önünüze ciddi bir bütçe, ciddi bir program getirdik. İstişare heyetini topladık. Bütçenin müzakeresi esnasında siz her maddesine karşı çıktınız. Hatta bazı maddelerini alayla karşılayıp hayal mahsulü kabul ettiniz ve oradakileri de hayal kırıklığına uğratmanıza rağmen yine de bütçe ve program tasvip ve kabul gördü. Fakat tatbikat yok!..

Keza; Cemiyetleşme ve cemaatleşme mevzuunda hazırladığımız ve bir

nüşhasını da Zat-i Alinize takdim ettiğimiz nizamnameyi ya hiç okumadınız veya okuduğunuz halde oradaki esaslara intibak ettirmediniz veya edemediniz.

**Netice:**

Bütün bunlardan sonra, bir yıl önce teşkilatımız bünyesinde zuhur eden bölünme ve dedikodudan ders almadınız mı? Uyumaya ve sönmeye mahkûm edilmiş bir fitnenin yenisiyle birlikte volkan halinde patlaması neticesi, hem sizi hem de taraftarlarınızı ve teşkilatı imha edeceğinden korkmuyor musunuz?

Şu ana kadar Köln Merkez'inde teşkilatımız sapasağlam iken, bugünlerde eskisinden daha şiddetli bir vaziyette huzursuzluk ve itimatsızlık yüzünden cemaatler halinde meydanlara dökülmenin doğuracağı acı akıbetin mesuliyetini Allah huzurunda vermek mecburiyetinde olduğunuzu düşünüyor musunuz?

**Biz bu dava adına size çağrıda ve sizden istirhamda bulunuyoruz:**

Ya kendinizi en kısa zamanda düzelterek, bir emire yakışmayan tutum ve davranışlardan vazgeçin ve bu arada yapılması gereken ve imkânları mevcut olan hizmetlere en azından kendi işleriniz kadar önem verin ve onları ciddî bir şekilde takip edin ve hizmet yolunda Allah'tan başkasından asla korkmayın ve küçük küçük hesaplarla uğraşmayın, ağzınızdan çıkan sözlere dikkat edin, sabırlı ve tahammüllü olup, sınırlarınıza hâkim olun!..

Ya da hiç bir fitneye sebebiyet vermeden, kendi arzu ve isteğinizle ve kimsenin tesir ve tahriki altında da kalmadan bu mühim hizmeti, ilgili makama da başvurarak bir ehline devrettirin. Hem vebalden kurtulun, hem de teşkilat üzerindeki saygınlığınızı muhafaza ederek Allah'a ismarladık deyin!..

Bütün bunları, gayet açık ve net yazarken ne makamınızda gözümüz vardır, ne de bir art niyetimiz mevcuttur. Son olarak samimi ve hâlisâne ve Allah rızası için ve hâkem durumunda ve makamında bulunduğumuz için, sizleri uyarma ve ikaz etme yoluna gittik. Dost acı konuşur. Ötesi size aittir. Artık bizde vebal kalmamıştır. Biz elimizden geldiği kadar ve imkân nisbetinde bu teşkilatın hangi kademesinde olursa olsun İnyet-i Hakk'la hizmete devam edeceğiz.

Keyfiyeti böylece arzeder, selâm ve hürmetlerimizi takdim ederiz!

**Cemaleddin Kaplan**

***Fetva, Tebliğ ve İrşad Başkanı***

**16 Receb 1403**